

БЕДНЫЯ ЛЮДЗІ

КУПІЦЕ ВУШЫ

Гадоў пяць назад — хіба гэта тэрмін? — здаўся дзікім намер нейкай жанчыны прадаць сваю нурку. У транспарце, памятаю, аб гэтым толькі і гаварылі. Адны называлі прадаццю ўласнага жыццява важнага органа дзівачкай, другія круцілі ля скроні пальцамі: майляў, з глуду з'ехаў.

Прайшло зусім нямнога часу — і гандаль цэлам кі яго часткамі ўжо не здаўся. Прадаюць (і купляюць!)... цнатлівасць. Магілёўскія цырульнікі запрашалі не так даўно кліентаў з доўгімі або кучаравымі валасамі — пад «катойскай» пастрыгуць не толькі бяссплётна, але і заплаціць яшчэ кучу грошай — за сыравіну для парыкоў.

Цяпер новы ахвятаж. На абласной станцыі пераважваюць крыў — отупатварэне. Пасля таго, як «Магілёўскія ведамасці» паведамілі насельніцтву пра новыя цэны на донорскую кроў, народ оцюды паваліўся валам. Нават сям'ямі. Жыццё б. За дзве шклянкі крыві можа атрымацца да пайміўна рублёў. Плос да выхадна.

Усё донораў станцыя і так не магла абслуговаць тут жа, а зарэз — тым больш. Пачаўся запіс у чаргі — як на мабло ў час дэфіцыту. Шкада, што ў жылёв-ных канторх не дадумаліся ўвесці талоны на здачу крыві. Каб не было пакрыўдзена. Атрымаў талон — і спаконілі. Захацеў — падставіў вены пад шпірцы, не — «загнаў» такую магчыма суседа.

Зрэшты, суч. Тут не смяяцца, а трымаць плаваць. Медыкі з сумам адзначаюць, што якаясь донорская крывя пагаршаецца. Некаторым адзатчым хвацэ тут жа рабі ўліване, бо яны ледзь перастаўляюць ногі. А здаваць свае апошнія кроплі прымушае іх бязвысходнае матэрыяльнае становішча.

Горш лясым і асобам з донорскімі проціпаказаннямі. Але адчайнацца, спадары, не трэба. Прайшоў сых, што недзе ў Расіі з'явілася фірма, якая купляе трупы нобжычак. Грошы авансам чалавек можа атрымаць яшчэ жыццём у абмен на дакументальнае абвясненне, што труп з яго цэлам у «зьялены гай» не з'януць.

Можна, нас ужо пускаюць на мыла?

МАЛЮТЫ

Аднойчы летам надарылася мне ў Краснапольскім раёне пасвеч «радолюк». Цешна напаклава тору, у ўзлу пугі і рудыцкіх за невялікім статкам. На пашы кінуты свой «тармазак» пад куст, і ўспомніў пра ёку, калі сонца нехта паспел паласавачка. Хто? Можна, сабакі? Непадобна. Буль-тэка малята, адліта напалоу, была закаркавана, агуркі

зніклі. Не паквапіцца ж псіна на зеляніну. Зламынік праявіў сябе, калі раптам напаліў хмара і разгулялася нежартоўная навалішча з градам. Я схаваўся пад політэленавай плёнкай і тут адчуў, што ў мой экспромтны шалаш спэбэ забрацца названыя госці. Гэта быў хлосчых гадоў пачу, у адной бруднай маечцы і зашмале-цаваных тросіках.

— Дзядзь, а давай я табе дапамагу кароў пасвеч, — прапанаваў ён.

Вечарам, ужо дома, я расказаў пра незвычайнае падпаса.

— Дык гэта ж Малюта, — уклінула цешна. — Калі кароў корміцца.

— Як? — не зразумёў я.

— А так. Бацькі — п'яніцы, дзяцці нападлілі, а дагдыцца няма каму.

Прыбывае нека Малюта да нас у хату. «Цешка», — кажа, — а давай я табе дапамагу вішні адзімаць.

Ну які там з яго работнік? Наіліна ў я талерку мёду, булку дастала, кавалек каровінага масла пакла-ла. Дык ён, ці верыш, схавіў тое масла і давай грызці. Зубамі. Як ваўчаня. Напэўна, яшчэ не ведаў, што за ежа така.

Цешна адварылася і паднесла да вачэй шукотку...

Колькі ж зарэз такіх «малют» па абёхх і гарадах!

«Магілёўская праўда» прывяла дзімні шымлівы сюжэт з жыцця бясспрытальных бабурыйскіх дзетак.

Адны з іх прасіцца міласціну на аўліцах, другія, жаму пашанцава-ла больш, прыгрыліся... у балыні-цах.

Пра «рэспубліку Шкід» зарэз, падобна, застаўца толькі ма-рыш. Стварэнне ўстановы для бясспрытальных дзяцей абвясце-ца гораду больш чым у пайміўна-рада рублёў, а такіх грошай у бюджэце няма. Бабурычана пра-панаваў сваёй варыянт для самых маленечкіх бясспрытальных: ад-крыць дадатковую групу ў дзіця-чым доме, а для старэйшых — гру-пу ў школе-інтэрнаце. Аднак з а-бавязанкамма прышліва адмова.

Вядома, дзяржава калісьці спя-хоніцца, і бясспрытальных дзяцей,

як падчас разрухі пасля грама-дзянскай вайны, будуць адлю-ляваць на вакалах, адзімаць з цягніком і ўладкоўваць па-люд-ску. Вось толькі б не зайшоў той «цягнік» заанадта далёка.

ШАЛІК ІМПЕРАТРЫЦЫ

«Вестнік Магілёва» змясціў здымак Мікалая II з жонкай Аляксандрай Фёдарайнаўнай і сы-нам.

Цікавы шлях, па якім гэта ра-ліквія трапіла ў рэдакцыю гарад-ской газеты.

Прынёс яе сюды былы су-працоўнік краязнаўчага музея Ілья Бурнішоў, якому пашанца-вала ў пачатку бражнэўскага пе-рыяду пагаварыць з незвычай-най наведвальніцай.

Жанчына прыходзіла тады ў музей, каб аддаць гэты здымак, але там з адлюстраваннем са-мадзержжа яе паслалі ад граху падаверлі, іншкі бы і ў дзісдэнт-цы загрымела. Ілья рызыкнуў і на выхадзе «перахаліў» бабур-ку.

Аказваецца, пры ёй быў не толькі здымак, але і шалік са-моі імператрыцы.

Адбылося ж васьм што.

Аднойчы ў хату — прыблізна ў 1916 годзе — да салдаткі, у якой было чацвёрта паўголых дзетак, увайшла знатная дама і папэрдзіла гаспадыню, якая папэрдзіла пач-ворчану, што за-рэз да яе завітае сама царыца.

Уваіце сям беднай сялянкі (тады Лупалава да горада не ад-носілася).

Царыца і сапраўды прыходзі-ла. З дабрачынчай, як зарэз казала б, місій.

Цяпер наведваць збяднелых нежк не прынята. Ды і сядзюць яны не па розных кутках, а вы-біраюцца ў цэнтр горада, збіра-ючы ў свае пацёртыя капелішчы што пададуць.

Кідаюць тады часцей грашо-выя знакі, якіх ужо выведзены з абароту, — «ваўбэрак», «зайлоў», «ласёў»...

Зрэшты, быў адзін выпадак, калі рэспубліканскія грамадзян-скі падаў забраку ажно сто до-ларар.

Ашчасліўлены бядка імгнен-на знік. І правільна зрабіў. Бо «новы беларусы», які, дарчы, быў тады ў альтруістычным на-строі пад уздзеяннем градаўска, кіннуўся, як толькі прапасаў, шу-каць старога, а таго і след пра-стэў.

Напэўна тады заяву ў мілі-цыю: маўляў, выйшла памылка, дапамажыце вярнуць міласціну.

Які час, такія і норавы.

Васіль ЛЕУЧАНКА.

САМЫ БУЙНЫ БАНК РЭСПУБЛІКІ ПЛАНУЕ СТАЦЬ У НЕДАЛЁКІМ БУДУЧЫМ «СЯМЕЙНЫМ БАНКАМ»



— Я не магу не задаць вам адно далікатнае пытанне. Дзе-ля аб'ектыўнасці. І на рублё-вы, і на валютным дэпазіце прадэнтны стаўкі ў вас часам меншыя, чым у некаторых ін-шых банках. Гэта не адсутшкоў-вае ад вас кліентаў?

— На гэты рахунак — магчыма. Але для другой часткі, як гэта ні дзіўна гучыць, крыху меншы пра-цэнт з'яўляецца як бы сведчаннем большай абавязнасці, а значыць, і большай надзейнасці банка. Людзі зарэз навучаны розным «фінанса-вым пірамідамі» не толькі ў Маск-ве, але і ў нас. Я абсалютна нічога дрэннага не хачу сказаць, у адрас банкаў, якія знайшлі магчыма сця-даць большы працэнт. Проста я сцвярджаю, што і меншая працэнт-ная стаўка не псуе прастыж крэд-ытны ўстановы ў вачах кліента.

Асабліва калі ён думае пра надзей-насць укладу.

— Прабачце, Вячаслаў Дамі-трыевіч. Пра надзейнасць укла-ду думалі і вашы кліенты каля 80 — пачатку 90-х гадоў...

— Я разумею, пра што вы. Той перыяд, пра які вы ўспомнілі, быў пачаткам карэзнай номі заанада мноства, і прапалі не толькі грашо-выя ўклады. У праблемх, з які-мі сутыкнулася наша грамадства, я-ны толькі частка нашай вены. Нам здаецца, людзі разумеюць усё пра-ма, а таму не страцілі давер да Ашчэдачкі.

Дарчы, у сакавіку мінулага го-да мы правялі рэзавую кампенса-цыю ўкладаў шляхам павелічэння ў дэпозіт разой і рэшткаў па стану на 1.01.92 года з улікам дэнаміна-цыі. І сума налічанай кампенсацыі складала амаль 21 мільярд рублёў.

Не лічым кампенсацыі па спецыяль-ных рублёвых рахунках (па чэках Знешнаспэцыяліт).

Учэдачкі павінны разумець, што кожны раз, каб выплаціць ім прадэнтны, банк павінен заробіць грошы. Адзін з магчымых шляхоў — продаж рэсурсаў на фінансаво-

кредытным рынку. Іншх вэкучы, прадстаўленне крэдыту — на роз-ныя тэрміны — суб'ектам гаспада-вання. Не самы лёгкі і даволі ры-зыкуюны шлях, тым не менш, ле-тась мы змаглі заробіць для выпла-ты сваім укладчыкам 1336 мілья-даў рублёў.

— Я кажуць бы яшчэ на хвілін-ку вернуць вас да тэмы кампен-сацы старых укладаў. У сувязі з новымі намерамі банка.

— Давяце пакуль што будзем лакалізіраваць і скажам так: зарэз банк напружана працуе над вызна-чэннем крыніц фінансавання — для прадэнтнага яшчэ больш важкай, чым мінулагадоўняй вясной, кампен-сацы тых самых укладаў носьце-ліства канца 80 — пачатку 90-х га-доў, якія з'яўляліся інфляцыя. Ідзе рас-працоўка варыянтаў прадэнтнага кампенсацыі. Мы зможам падра-бязна пагаварыць на гэтую тэму, калі будзе поўная яснасць.

— Лаўно на словес... Узякае дума, што нялёгка быць дзяр-жаўным, урадавым банкам. Урады робяць памылкі, за якія павінны адказваць банкіры. Аль-бо праводзяць прыватызацыю, і зноў вам работа...

— На гэты раз больш прыемнае, хоць і вельмі клопатына. У кастры-чніку 1993 года рашэннем урада на-нас былі ўкладзены абавязкі па выдачы і перафарміраванні прыват-ызаваных чэкаў «Мамасіска». Сер-тыфікаты выдзелены больш чым 3 мільёнам грамадзян. Але амаль па-лова насельніцтва не атрымала свае чэкі. Таму трэба правесці гі-ганцкую, без прабольшых, ра-боту да ліпеня гэтага года. Карыс-таючыся магчымоасцю, хацелі бы да-весці да ведама грамадзян такую інфармацыю. Калі нехта з іх захоча здаць свае імяныя чэкі ў банк па аб'яўленай мінімальнай вартасці — а зарэз гэта 35 тысяч рублёў — то пакуль што зрабіць гэта нельга. Іх пагажэнне дзяржава будзе рабіць пасля таго, як скончыцца тэрмін абарачэння, прыватызацыі і раз-дзяржавлення.

— Як можна атрымаць пра-ду дэпозыта чалавека? У інтэ-рэсах чытачоў. Што вы парайце рабіць з чэкамі?

— Ва ўсім гэтым разе, не варта спя-шацца іх прадаваць. Варта ўсё ж выкарыстаць права, якое прадста-віла дзяржава. Уклайш грошы ў ак-цыі таго ці іншага прадпрыемства, чалавек становіцца адным з яго ўласнікаў. На месцах, у нашых бан-ках, воль інфармацыя аб прыват-ызаваных прадпрыемствах. Можна пагварці іх іспы і, што называ-ецца, прычынацца.

— А ў вас няма статыстыкі, ка-му адалі перавагу тым, хто ўжыў амерыканскі чэк?

— Па звестках Дзяржстатса-ві, значную частку адалі амерыкан-скія прадпрыемствы лясной, драва-радоўчай, харчовай і лёгкай пра-мысловасці.

— Каб задаволіць попыт сва-іх кліентаў, банкі імкнуцца да міжнароднага супрацоўніцтва. Як справы ў вас?

— З 1992 года супрацоўнічаем з фінансавай кампаніяй «Вестэрн Юніён», ЗША. Камп'ютарная сістэ-ма спадарожнікавай сувязі дэзав-ля ажыццяўляе пераводы ў валю-це з 82 краін свету за лічаныя хві-ліны. Пераводзі свае сродкі за мя-жу з нашай дапамогай можа любіць жыць раслібшкі, калі ён мае да-звол банка на вываз валюты за мя-жу.

Карэспандэнцыя адносіны ў нас існуюць больш чым з 250 банкамі краін СНД, Балтыі, Заходняй і Ус-ходняй Еўропы, Амерыкі.

— З кім павядажэся, ад та-го і набярэсяш. Чого набірвае-ся вы?

— Пераймаючы замежны вопыт, пашыраем пералік паслуг насель-ніцтву. Адно з апошніх навуаўвядзе-няў — пластыкавая картка для раз-лікаў. Яна замяніць лобы кашалёк і вельмі зручная ў карыстанні. Мож-на плаціць за тавары, паслугі, з да-памогай банкаматэраў здаймаць на-яўныя сродкі з рахунку ў патрэбны-х для вас час і ў патрэбных месцах.

Мы працуем з карткамі розных між-народных плаціцельскіх сістэм — VISA, MASTER CARD і іншых. Напрыклад, з карткай VISA можна разлічыцца ў 11 мільёнах месцаў абслугоўвання ў 220 дзяржавах.

— Ваш банк разам з тым з'яўляецца эмітэнтам нацыя-нальнай плаціцельскай карткі?

— Наша мікрапрацэсарная кар-тка «Белкарт» забяспечвае праяв-дзэнне бязвысочна плаціцельска ў ма-гэзінах і на прадпрыемствах офі-сы прэсцы РБ. Па ёй таксама мож-на атрымаць наваўныя грошы з ра-хунку ў пунктах выдачы.

— Мы гаворым, што ашчад-ны «Беларусбанк» — адзіная фінансавая ўстанова, дзе захва-насьце ўкладаў гарантуецца дзяржавай. Але наколькі ўкла-дчы абаронены заканадаўча?

— Да тых нарматыўных актаў, якія ўжо ёсць, вельмі дарчы было б, з пункту гледжання рэадава гра-мадзяніна, дадаць яшчэ два — за-кон аб стражаранні ўкладаў насель-ніцтва і закон аб кампенсацыі ўкла-даў.

З пункту гледжання банкаўска-га работніка, не лішнім было б і за-кон аб дзяржаўнай дапамозе бан-кам. Так, як гэта зарэз спрабуюць зрабіць нашы суседзі ў Літве. Пас-ля таго, як банкаўскі крыгэстары-ішчэў нямаў праблем для эканомікі і краіны.

— Значыцца, вёсць работа за-канадаўцамі і тым, хто мае пра-ва заканадаўчай ініцыятывы. Будзем чакаць?

— І працаваць. Усе разам.

— Дзякуй за інтэрв'ю, Вяча-слаў Дамітрыевіч.

Гутарыў Уладзімір ХІЛЬКЕВІЧ. Фота Мікалая АМЕЛЬЧАНКІ.

РОЗГАЛАС

ЧЭКАВАЯ ПРывАТЫЗАЦЫЯ: 200 ТЫСЯЧ ЗАЯЎ ЗА МЕСЯЦ

Паводле даных Міндзяржмаінасці толькі за мінулы месяц калі 200 тысяч новых сугаўчыннікаў зварнулася ў тэрытарыяльны камісіі з заявамі аб налічанні ім імяных прыватызацыйных чэкаў «Мамасіска». Такім чынам, на сёння ў базываліна (ча-кавай) прыватызацыі пажадалі прыняць удзел 5,3 мільёна грамадзян Беларусі, альбо 67,1 працэнта ад усёго паўналетняга насельніцтва краіны.

Які раённы, найбольшую прыватызацыйную актывнасць дэман-струюць жыхары заходніх раёнаў Беларусі — «родзенскай» (77,8 пра-цэнта ад усёх грамадзян, што ма-юць права на атрыманне чэкаў) і Браслаўскай (72,7 працэнта) аблас-цей. Некажыя ў студзені да іх да-лучыліся гамельчане (75 працэнт-таў) і налібінскія магільчане (звар-нулася з заявамі каля 70 працэнт-таў насельніцтва). Зноў-такі па традыцыі замыкаюць гэты спіс жы-хары Шчэбінскае (63,6 працэнта), Міншчыны (61,5 працэнта) і сталі-

цы (53,8 працэнта). Паколькі да за-канчэння тэрміну прыёму ад грама-дзян заяў на налічэнне ПЧ за-сталася два месяцы, чакаецца, што на працягу іх тэрытарыяльныя камісіі будуць працаваць прынамсі не менш напружана, чым зарэз.

Па словах кіраўніка ўпраўлення ча-кавай прыватызацыі Міндзяржма-інасці Зінаіды Шаўчанка, не вы-ключана, што сваё права на атры-манне чэкаў карыстаюцца, у рэш-це рэшт, каля сямі мільёнаў на-шых суграмадзян.

Сяргей ГРЫБ.

«КУКІР» ДЛЯ РОДНАГА НАРОДА

Як стаў явора карэспандэнт «Звязды», падвядзенне выні-кі паставак прамысловасцю Беларусі адзінна і абутку гандль-вым прадпрыемствам краіны ў 1995 годзе.

Паводле аператыўных звестак, гандлёвыя прадпрыемствамі было атрымана 5,0 млн. аднаіх швейных вырабаў, 25,0 млн. адзі-нак трыштакіх, 26,9 млн. пар панчошна-шкарпэтакшых вырабаў, 7,5 млн. пар сукорана, гумавага і лямбавога абутку.

Вырашана пытанне з Наваград-скай швейнай фабрыкай па вы-

творчасці і паставіць у студзені-люты 1996 года штаноў мужчын-скіх і дзіцчых у колькасці 5000 адзінак. Для забяспечвання насель-ніцтва таварамі для спорту і турыз-ма дадаткова набыта ў прамысло-васці 4000 пар лыжаў, 3000 пар лыжных палак, 2000 дзіцчых са-нак.

Сяргей РАСОЛЬКА.

ЗЛОДЗЕЙ ПАВІНЕН СЯДЗЕЦЬ У ТУРМЕ

Паводле даных УУС Мінгарыканком 1995 год для асабаве-га саставу міліцыі быў адным з самых складаных і цяжкіх.

За мінулы год колькасць толькі зарэгістраваных злачынстваў пе-равысіла 22-тысячны рубж. 17 тых. злачынстваў праходзіла па лі-ніі крымінальнага вышукі, у выні-ку якіх ад рук злачынцаў загінута 295 чалавек. Самымі страшнымі і распаўсюджанымі злачынствамі з'яўляюцца забойствы — 117 вы-падкаў. У выніку дарожна-транс-партных здарэнняў загінуты 95 грамадзян, а ад цяжкіх цялесных па-шкоджанняў — 83.

Сапраўдны бном для жыхароў Мінска сталі ў мінулым годзе кра-дзяжы, яны складалі 60 працэнт-таў ад усёх злачынстваў, учыненых у горадзе. Асабліва сур'ёзнай праблемай для горада стала ба-рацьба з крадзяжамі аўтатранс-парту. У сувязі з прагрэсуючым ро-стам парка асабістага аўта-транспарту і павышэннем попыту на аўтамабілі, іх вузлы і аргрэты папугаюцца рады крымінальнага аўтабізнэсу.

Улічваючы ўсё вышэйсказанае, УУС горада наладзіла дэпозавую супрацоўніцтва з органами ўнутраных спраў Расіі і прыбальтійскіх дзяр-жаў. Сумесна з літоўскай паліцы-яй праведзены апрацоўкі месцаў збыту выраджанага транспарту ў г. Мінску і на тэрыторыі Літвы. У выніку выяўлена 6 арганізаваных

злачынчых групав. Усёго за 1995 год супрацоўнікамі ДАі затрыма-на 590 аўтамавіна, якія знаходзяцца ў вышукі УУС рэспублікі.

Упраўленнем унутраных спраў горада адзначаецца ўзмацненне пажарна-тэхнічнага кантролю на аб'ектах. Агульнае колькасць пажаараў за год ска-рацілася на 4 працэнта, а пры тушэнні выратаваны 82 чалавек, 103 адзінікі тэхнікі, матэры-яльных каштоўнасцей на суму каля 14 мільярадаў рублёў. Тым не менш, колькасць людзей, якія загінуты ў агні, павялічыла-ся на трэць. Асноўнай прычы-най трагедыі з'яўляецца зноў-такі зноў колькасць пажаараў у жылым сек-тары па віне п'яных асоб.

Неспакой выклікае паражэнне практычна ўсёх сфер жыццядзей-насці горада такога «хваробай», як вымаганне і хабарніцтва. З гэтай катэгорыяй злачынстваў вёсці ба-рацьбу асабліва цяжка. Але, як ка-сажу пачальнік УУС Мінгарыкан-ком Барыс Тарлечка, ўзупраўлен-ні падтрымваюць спісы вераваўна-бандзіцкіх групав, так званых «паханоч» злачынства свету. Вы-значана чарга для тых, хто паві-нен сядзець. І яны будуць сядзець, запэўніў Барыс Кміравіч.

Сяргей КУРКАЧ.

ХТО АБАРОНЦЬ БЕЛАРУСКАГА СПАЖЫЎЦА?

Паводле даных арганізацыі Белстан-дарт рэспублікі, у 1995 годзе аблас-ны і гарадскіх цэнтрах істандарт-на-вышэй і маторнай павышэння калі 2 тысяч прадпрыемстваў і ка-мерцыйных структур, у 70,3 працэнта-та якіх былі выяўлены выпадкі рэалі-зацы прадукцыі нэстандартнай і не-належаючай тавару (у 1994 годзе — 60,2 працэнта). Калі ў 1994 годзе рэалі-зацы прадукцыі з названымі па-рушэннямі на суму 1,1 мільярд рублёў, то летась няяснай і нэстандартнай прадукцыі рэалізавана ўжо на 26,9 мільярд рублёў. З правераных ў мі-нулым годзе прадпрыемстваў розных форм уласнасці 83,3 працэнта вы-пуску для пачаткова прадукцыі не-стандартна і няясна; 36,7 пра-цэнта прадпрыемстваў Мінгадлі ў 55,8 працэнта прадпрыемстваў Бе-лакаўска рэалізавалі гэтую пра-дукцыю; 59,4 працэнта арганізацый Белбелтэксавэ аказалі няясныя па-слугі. Гэта сумная статыстыка — да-ляка не бязбачныя лічбы.

Нажэка зразумець, што за ко-жную рэалізацыю адзінак няяснай прадукцыі тоіцца істотная павоза для здароўя і нават жыцця спажываю-чых, нас з іх. З другога боку, ужо-ныя, камі з нас хоць аднойчы ў сва-ім жыцці сутынуліся з грубасцю з бо-ку прадаўцы, які не толькі не дапа-магае выбраць той ці іншы тавар, не называюць тэрмін яго захавання, асноўныя якасці, краіну-вытворца, азначае, спосабы выкарыстання (на што па закону спажываючы маюць поў-нае права), а яшчэ аблічча, абва-жэцца, а калі будзем абвясціць, абла-жэцца апошнімі словамі і дэдадуць па-гозы ледзь не да фізічнай распра-вы (нават такіх выпадкі мелі месца, і па іх заведзены крымінальныя спра-вы). Як у такіх выпадках пачынаюць аб-рацца за правам ад недобрасумлен-нага рэалізаватара або вытворцы? Хто стане на абарону спажываю-чых? Чаму атрымалася так, што апошнія маюць права толькі тэарэтычна, на паперы?

З прасьбай адказаць на гэтыя і нека-торыя іншыя пытанні карэспандэнт «Звязды» зварнуўся да загадчыка ад-дзела па абарону правоў спажываю-чых Міністэрства па ахытаннавольнай па-літыцы Рэспублікі Беларусь Хурса Мі-хаіла Мікалаевіча.

— Міхаіл Мікалаеві

БЕЛАРУСЬ ПАВІННА ПРОВОДЗІЦЬ АКТЫЎНУЮ ЗНЕШНЮЮ ПАЛІТЫКУ

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Улічваючы новы размах міжнародных палітычных сіл, заахвочваючы, перагледзіць сваёй мэтаю, наладзіць будучыню і дабрабыт. У гэтых умовах аслабіліся значныя набыткі праблемы нацыянальнай і еўрапейскай бяспекі. Нэтаўсё генералы заяўляюць, што мэтаі расшырання Паўночнаатлантычнага саюза з'яўляецца ўважліва значнай на нашым кантыненте. Мы ўсё за стабільнасцю, але стварэнне новай архітэктуры еўрапейскай біопеі, падтрымліваць, не павінна суправаджацца ўважліва значнай бар'ераў на кантыненте.

На жаль, захаднееўрапейскія краіны праяўляюць гранічную аднабокасць і эгаістычнасць. Яны хацелі б падпарадкаваць нас сваім праміславым і індустрыяльным эканамічным і палітычным кантрастам. Нават наша палітыка эканамічнай інтэграцыі з Расіяй утрымлівалася з гэтага пункту гледжання як парова.

У гэтай сітуацыі Беларусь павінна прыводзіць актывіную, прагматычную і абавязковую знешнюю палітыку, энергічна рухаючы наперад адстойваючы свае нацыянальныя інтарэсы. Усе без выключэннясобы, якія фарміруюць наш міжнародны імідж, абавязаны праяўляць максімальную адданасць. У дэмакратычных краінах парламентарныя апараты можа кожны хочаць крытыкаваць урад, але за мяжой кожны парламентарый лічыцца сябе перш за ўсё прадстаўніком свайго дзяржавы і ўстрымавацца ад выносна ўнутраных спрачак і рэзонансавых судоваў замежных аўдыторыяў. У адказнай знешняй палітыцы, нагадаў Прэзідэнт, аднаго агульнага паказчыка — нацыянальна-дзяржаўныя інтарэсы.

Цілер знешнепалітычнай і знешнеэканамічнай дзейнасці ў значнай ступені дэцэнтралізавана. Многія рэчынныя прадпрыемствы, партыі і грамадскія арганізацыі, нарэшце, асобныя людзі самастойна ўсталяваліся, кантакты з замежнымі партнёрамі. Нельга, аднак, гэта важнае справу пускіць на самаволю. Міністэрствам павінна быць абавязана ўважліва на сябе функцыі каардынацыі, кантролю і ацэнкі эфектыўнасці нашых міжнародных ачый, зыходзячы з рэальных патрабаванняў краіны.

Асабліва ўважліва А. Лукашэнка ўважліва тэму ваеннаму інструменту знешняй палітыкі, як эканамічнай дыпламатыі. Забяспечыць і развіццё нашых гандлёва-эканамічных інтарэсаў павінна быць прыярытэтным напрамкам для ўсіх органаў улады.

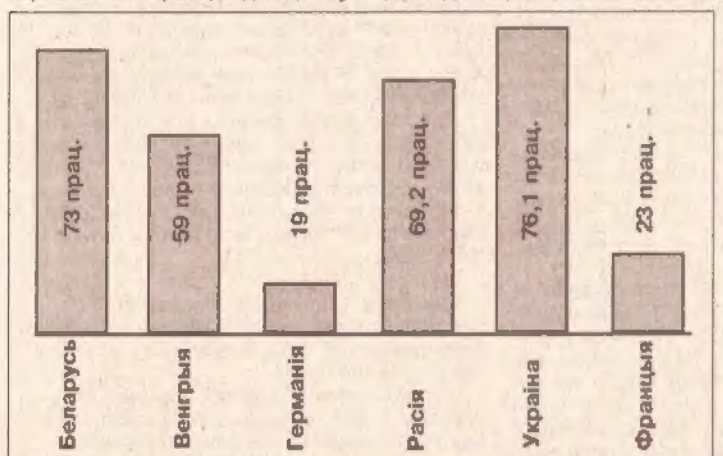
На жаль, дыпламатыя прымаючы ўважліва гэтае рабаве эпізодычна, фрагментарна. Трэба больш актывіна выкарыстоўваць інстытут спецыялізаваных ачый: па пытаннях абароны, фінансавы, сельскай гаспадарчых, прашы, навуцы і тэхнікі. Парэзэрваваць суп'язную ўважліва на краіны, якія развіваюцца. У такіх рэгіёнах, як Латвія, Амерыка, Афрыка і Азія, занадта шмат праблем.

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

БЕЛАРУСЬ І СВЕТ

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў



РЭПАРЦЁР АТРЫМАЎ ЗАДАННЕ...

НАБЫЦЦЕ ЛЕКІ Ў АПТЭЦЫ

Не сакрэт, што заробатная плата многіх жыхароў нашай сталіцы ледзь дазваляе заахвочваць канцы з канцамі, не хопіць толькі на тое, каб пракарміцца. Ну, а калі раптам яшчэ і хвороба прычопіцца, тут ужо час крэдытаваць.

Для таго, каб ацаніць, ці не пагоршыцца стан хвороба чалавека пасля наведвання ў аптэкі, наш карэспандэнт вырашыў зрабіць такую прапулку заахвочваць і падзяліцца сваімі ўражаннямі ад убачанага з чытачамі.

Калі вы, наасуперак прынятым мерам засцярогі, ужо з прастудзіліся, дык здарэцца можна папараць, калі набывццё суправаджаецца па цене ад 8 да 10 тысяч рублёў (цены ў розных аптэках вар'іруюцца), сульфадиміду — 3-4 тыс. руб., тусупраку — 11-15 тыс. руб., таблеткі ад кашлю — каля 2 тысяч, парацэтamol — усяго 500 рублёў, калі ад насмарку (санарын, галавалін) — каля 5 тыс. руб., антывірусы — каля 2 тыс. руб., аспірын — каля 2 тыс. руб.

Аспірын ацаніўшы вытворчасці знойсці ў нашых аптэках даволі цяжка, затое ёсць шырокі выбар яго імпартных аналагаў: піл — 300 рублёў, нападолл дорослы — 220-300 тыс. руб., дзіцячы — 37-44 тыс. руб. Колдрэкс дапаможа ўсім усяго за 37-38 тыс. рублёў.

Традыцыйны аналіз і шэраг каштоўных адважлівых 800-3700 руб. 1900-4900 рублёў. Беласудзіны шалёны тампалігі можна набывццё па цене ад 8,5 да 11 тыс. рублёў, пенталін — за 8,5 тыс. руб. Сопладын пакончыцца з вельмі болем за 35 тыс. руб., але тут, магчыма, ахвочы сэрца.

А калі «ныя» сэрца, вам дапаможаць валідол — 1200-3700 руб., нітратыліны — 1200 руб., карвалол — 3200-5000 руб., настойка валерыяны калі пусціць — 4200 руб., кардыналі пацярпелі б яшчэ раз папярэдзіць даверлівых пенсінераў: будзьце пільнымі!

КРЫМІНАЛ, ЗДАРЭННІ

Выкрадзена калекцыя ордэнаў і медалёў. Злачынец пакуль шукаюць. Сышчыкі Першамайскага РАУС Віцебска пратэруюць пошук злодзей, які ў канцы студзеня ўчыніў крадзеж велькай і каштоўнай калекцыі баявых узнагарод з кватэры 73-гадавой пенсінеркі. Дзейнічаў ён вельмі прымытліва, але гэтага хвіліна, каб абхрыціць бабуню.

Пазнаўшыся ў дзверы, злачынец прадставіўся работнікам раённага аддзела савазбеспячэння, які прыйшоў з мэтай перафармаваць асабісты дакументаў для павелічэння пенсіі. Магчыма слова «пенсія» прымушала старую ўпівісці яго ў свае каплі. Там мужчына доўга-доўга гараву аб розным, выклікаў прыліжлівасць з боку пенсінеркі. Та сама паказала яму скрынку з узнагародамі мужа, які ўжо памёр.

Па нейкай надуманай прычыне рабаўнік выйшаў за парог і Чачні. Праўда, не пусціў: у яго з'явіўся ордэн Героя Саваецкага Саюза «Залатая Зорка», ордэн Леніна, 4 ордэны Чырвонага Сцяга, 2 ордэны Айчынай вайны І ступені, ордэн Аляксандра Неўскага, ордэн Чырвонай Зоркі, ордэн Айчынай вайны ІІ ступені, медалі «За баявыя заслугі», 22 медалі «За паравому ў Вайскай Айчынай вайне», а да таго ж — 100 дараў ЗША і пазалочаныя нагарны гадзіннік «Чайка». Страты па ўзнагародах склалі па дзяржаўна-кашчавым 3,2 млн. рублёў, а на «чорным» рынку злачынец за такі набор можа атрымаць неадзе 1700-2400 далаўраў.

Аднак справа зусім не ў кошыце выкрадзенай калекцыі. У гэтых умовах аслабіліся значныя набыткі праблемы нацыянальнай і еўрапейскай бяспекі. Нэтаўсё генералы заяўляюць, што мэтаі расшырання Паўночнаатлантычнага саюза з'яўляецца ўважліва значнай на нашым кантыненте. Мы ўсё за стабільнасцю, але стварэнне новай архітэктуры еўрапейскай біопеі, падтрымліваць, не павінна суправаджацца ўважліва значнай бар'ераў на кантыненте.

На жаль, захаднееўрапейскія краіны праяўляюць гранічную аднабокасць і эгаістычнасць. Яны хацелі б падпарадкаваць нас сваім праміславым і індустрыяльным эканамічным і палітычным кантрастам. Нават наша палітыка эканамічнай інтэграцыі з Расіяй утрымлівалася з гэтага пункту гледжання як парова.

У гэтай сітуацыі Беларусь павінна прыводзіць актывіную, прагматычную і абавязковую знешнюю палітыку, энергічна рухаючы наперад адстойваючы свае нацыянальныя інтарэсы. Усе без выключэннясобы, якія фарміруюць наш міжнародны імідж, абавязаны праяўляць максімальную адданасць. У дэмакратычных краінах парламентарныя апараты можа кожны хочаць крытыкаваць урад, але за мяжой кожны парламентарый лічыцца сябе перш за ўсё прадстаўніком свайго дзяржавы і ўстрымавацца ад выносна ўнутраных спрачак і рэзонансавых судоваў замежных аўдыторыяў. У адказнай знешняй палітыцы, нагадаў Прэзідэнт, аднаго агульнага паказчыка — нацыянальна-дзяржаўныя інтарэсы.

Цілер знешнепалітычнай і знешнеэканамічнай дзейнасці ў значнай ступені дэцэнтралізавана. Многія рэчынныя прадпрыемствы, партыі і грамадскія арганізацыі, нарэшце, асобныя людзі самастойна ўсталяваліся, кантакты з замежнымі партнёрамі. Нельга, аднак, гэта важнае справу пускіць на самаволю. Міністэрствам павінна быць абавязана ўважліва на сябе функцыі каардынацыі, кантролю і ацэнкі эфектыўнасці нашых міжнародных ачый, зыходзячы з рэальных патрабаванняў краіны.

Асабліва ўважліва А. Лукашэнка ўважліва тэму ваеннаму інструменту знешняй палітыкі, як эканамічнай дыпламатыі. Забяспечыць і развіццё нашых гандлёва-эканамічных інтарэсаў павінна быць прыярытэтным напрамкам для ўсіх органаў улады.

На жаль, дыпламатыя прымаючы ўважліва гэтае рабаве эпізодычна, фрагментарна. Трэба больш актывіна выкарыстоўваць інстытут спецыялізаваных ачый: па пытаннях абароны, фінансавы, сельскай гаспадарчых, прашы, навуцы і тэхнікі. Парэзэрваваць суп'язную ўважліва на краіны, якія развіваюцца. У такіх рэгіёнах, як Латвія, Амерыка, Афрыка і Азія, занадта шмат праблем.

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказчык — тая доля сямейнага бюджэту, якая істотна выдзяляецца на набывццё гэтай самай «харчовай карзіны».

Амаль дзве трэці свайго месячнага даходу траціць грамадзянін Беларусі на набывццё прадуктаў харчавання. Справа, вядома, не ў

Адзін з важнейшых паказчыкаў эканамічнага дабрабыту той ці іншай краіны — кошт стандартнага набору прадуктаў харчавання, так вядома «харчовая карзіна». Другі не менш важны паказ

Связіба

Выпуск № 324 Рубрыку вядзе Мікалай ЧАХОЎСКИ

Жартачкі ўбок — настое лепшы час сяўбы перцаў ды баклажанаў



З усьц цепляюбавых культур найбольш слаба развіваюцца перцы і баклажаны. Яны доўга ўсходзяць, пасля амаль не растуць, здарэцца, хварэюць. Уарост рэзкі гэтых культур самы падужы — да 65 дзён. Так што не дзе ў канцы лютага трэба будзе брацца за справу. Аднак перцы даўжэй за баклажаны.

Зямлю выкарыстоўваюць дастаткова чысту. Яна з верхніх частак называецца — найлепшы з асушаных тарфянік. Краты выварочваюць гэтыя чарназёмныя вельмі многа. Ён высьвет на ветры, прамера, для таго, каб карані раслін знайшлі ўсе неабходныя, дастаткова на два літры зямлі дадаць дзве ліжкі з верхам прасяянага перцу. У гэту сумесь можна дабавіць рэчывы (дзюсту частку), піпінае (дзюсту частку), піпінае лепш дробнае і добра прамочанае ці вымочанае.

Найбольш класіфікацыя работа з насеннем. Яго адбіраць на памежжы (лепшае — большае), на вазе, на адсутнасці розных «блях». У літравым слоіку сьнегавой вадзі раставарваем чайную лыжку звычайнай солі. Усыпаем усе насенне. Чакаем на 10 хвілін памешваць. Самыя вазкі асыдаюць на дно. З імі і праводзім далейшую работу. Змяшчаем у раствор марганцовы (малінавы колер) на 20—30 хвілін і адразу — у раствор мікралементаў (настой лыжкі перцу на 0,5 літра вадзі). Абважэнне мікралементаў доўжыцца суткі-дзве. Пасля гэтага зярняці лёгку падсушваем і сеем.

Просты спосаб — абаскоджванне ў кіпені. Вазкі экзэмпляры, якія «адбара» сальнае вада, класіфікацыя ў маршчыну і акучваем у кіпені на дзве секунды (лічым: дзесяць, дзесяць, тры). І адразу — у халодную вадку. Паўтары дзёныч. Кіпені «адбывае» кожнае зярняці, рабурэвае луску, абдывае зародак, забывае хваробы.

Найбольш вопытныя людзі марозяць, а затым граюць насенне. Працэс доўжыцца трыдзень-два. Можна насенне сеець адразу. Для гэтага ў неглыбокую ёмістасць (да 5—7 см) кладзём падрыхтаваную зямлю, ушчыльняем яе дошчым паўлітравыя слоіка, паліваем. У выніку зямля не дастае да кроўкі 1 см. На паверхню расадзім (адлегласць паміж расадзім да 1,5 см, адно зярняці ад другога — 0,5—1 см) класіфікацыю насенне перцу ці баклажанаў, прысыпам на 0,5 см, зноў лёгку абдываем і яшчэ раз паліваем. Вада цёпла! Заставіць усе на некалькі дзён, каб карані раслін знайшлі ўсе неабходныя, дастаткова на два літры зямлі дадаць дзве ліжкі з верхам прасяянага перцу. У гэту сумесь можна дабавіць рэчывы (дзюсту частку), піпінае (дзюсту частку), піпінае лепш дробнае і добра прамочанае ці вымочанае.

Найбольш класіфікацыя работа з насеннем. Яго адбіраць на памежжы (лепшае — большае), на вазе, на адсутнасці розных «блях». У літравым слоіку сьнегавой вадзі раставарваем чайную лыжку звычайнай солі. Усыпаем усе насенне. Чакаем на 10 хвілін памешваць. Самыя вазкі асыдаюць на дно. З імі і праводзім далейшую работу. Змяшчаем у раствор марганцовы (малінавы колер) на 20—30 хвілін і адразу — у раствор мікралементаў (настой лыжкі перцу на 0,5 літра вадзі). Абважэнне мікралементаў доўжыцца суткі-дзве. Пасля гэтага зярняці лёгку падсушваем і сеем.

Просты спосаб — абаскоджванне ў кіпені. Вазкі экзэмпляры, якія «адбара» сальнае вада, класіфікацыя ў маршчыну і акучваем у кіпені на дзве секунды (лічым: дзесяць, дзесяць, тры). І адразу — у халодную вадку. Паўтары дзёныч. Кіпені «адбывае» кожнае зярняці, рабурэвае луску, абдывае зародак, забывае хваробы.

Найбольш вопытныя людзі марозяць, а затым граюць насенне. Працэс доўжыцца трыдзень-два. Можна насенне сеець адразу. Для гэтага ў неглыбокую ёмістасць (да 5—7 см) кладзём падрыхтаваную зямлю, ушчыльняем яе дошчым паўлітравыя слоіка, паліваем. У выніку зямля не дастае да кроўкі 1 см. На паверхню расадзім (адлегласць паміж расадзім да 1,5 см, адно зярняці ад другога — 0,5—1 см) класіфікацыю насенне перцу ці баклажанаў, прысыпам на 0,5 см, зноў лёгку абдываем і яшчэ раз паліваем. Вада цёпла! Заставіць усе на некалькі дзён, каб карані раслін знайшлі ўсе неабходныя, дастаткова на два літры зямлі дадаць дзве ліжкі з верхам прасяянага перцу. У гэту сумесь можна дабавіць рэчывы (дзюсту частку), піпінае (дзюсту частку), піпінае лепш дробнае і добра прамочанае ці вымочанае.

Найбольш класіфікацыя работа з насеннем. Яго адбіраць на памежжы (лепшае — большае), на вазе, на адсутнасці розных «блях». У літравым слоіку сьнегавой вадзі раставарваем чайную лыжку звычайнай солі. Усыпаем усе насенне. Чакаем на 10 хвілін памешваць. Самыя вазкі асыдаюць на дно. З імі і праводзім далейшую работу. Змяшчаем у раствор марганцовы (малінавы колер) на 20—30 хвілін і адразу — у раствор мікралементаў (настой лыжкі перцу на 0,5 літра вадзі). Абважэнне мікралементаў доўжыцца суткі-дзве. Пасля гэтага зярняці лёгку падсушваем і сеем.

Просты спосаб — абаскоджванне ў кіпені. Вазкі экзэмпляры, якія «адбара» сальнае вада, класіфікацыя ў маршчыну і акучваем у кіпені на дзве секунды (лічым: дзесяць, дзесяць, тры). І адразу — у халодную вадку. Паўтары дзёныч. Кіпені «адбывае» кожнае зярняці, рабурэвае луску, абдывае зародак, забывае хваробы.

Найбольш вопытныя людзі марозяць, а затым граюць насенне. Працэс доўжыцца трыдзень-два. Можна насенне сеець адразу. Для гэтага ў неглыбокую ёмістасць (да 5—7 см) кладзём падрыхтаваную зямлю, ушчыльняем яе дошчым паўлітравыя слоіка, паліваем. У выніку зямля не дастае да кроўкі 1 см. На паверхню расадзім (адлегласць паміж расадзім да 1,5 см, адно зярняці ад другога — 0,5—1 см) класіфікацыю насенне перцу ці баклажанаў, прысыпам на 0,5 см, зноў лёгку абдываем і яшчэ раз паліваем. Вада цёпла! Заставіць усе на некалькі дзён, каб карані раслін знайшлі ўсе неабходныя, дастаткова на два літры зямлі дадаць дзве ліжкі з верхам прасяянага перцу. У гэту сумесь можна дабавіць рэчывы (дзюсту частку), піпінае (дзюсту частку), піпінае лепш дробнае і добра прамочанае ці вымочанае.

Найбольш класіфікацыя работа з насеннем. Яго адбіраць на памежжы (лепшае — большае), на вазе, на адсутнасці розных «блях». У літравым слоіку сьнегавой вадзі раставарваем чайную лыжку звычайнай солі. Усыпаем усе насенне. Чакаем на 10 хвілін памешваць. Самыя вазкі асыдаюць на дно. З імі і праводзім далейшую работу. Змяшчаем у раствор марганцовы (малінавы колер) на 20—30 хвілін і адразу — у раствор мікралементаў (настой лыжкі перцу на 0,5 літра вадзі). Абважэнне мікралементаў доўжыцца суткі-дзве. Пасля гэтага зярняці лёгку падсушваем і сеем.

Просты спосаб — абаскоджванне ў кіпені. Вазкі экзэмпляры, якія «адбара» сальнае вада, класіфікацыя ў маршчыну і акучваем у кіпені на дзве секунды (лічым: дзесяць, дзесяць, тры). І адразу — у халодную вадку. Паўтары дзёныч. Кіпені «адбывае» кожнае зярняці, рабурэвае луску, абдывае зародак, забывае хваробы.

Найбольш вопытныя людзі марозяць, а затым граюць насенне. Працэс доўжыцца трыдзень-два. Можна насенне сеець адразу. Для гэтага ў неглыбокую ёмістасць (да 5—7 см) кладзём падрыхтаваную зямлю, ушчыльняем яе дошчым паўлітравыя слоіка, паліваем. У выніку зямля не дастае да кроўкі 1 см. На паверхню расадзім (адлегласць паміж расадзім да 1,5 см, адно зярняці ад другога — 0,5—1 см) класіфікацыю насенне перцу ці баклажанаў, прысыпам на 0,5 см, зноў лёгку абдываем і яшчэ раз паліваем. Вада цёпла! Заставіць усе на некалькі дзён, каб карані раслін знайшлі ўсе неабходныя, дастаткова на два літры зямлі дадаць дзве ліжкі з верхам прасяянага перцу. У гэту сумесь можна дабавіць рэчывы (дзюсту частку), піпінае (дзюсту частку), піпінае лепш дробнае і добра прамочанае ці вымочанае.

Найбольш класіфікацыя работа з насеннем. Яго адбіраць на памежжы (лепшае — большае), на вазе, на адсутнасці розных «блях». У літравым слоіку сьнегавой вадзі раставарваем чайную лыжку звычайнай солі. Усыпаем усе насенне. Чакаем на 10 хвілін памешваць. Самыя вазкі асыдаюць на дно. З імі і праводзім далейшую работу. Змяшчаем у раствор марганцовы (малінавы колер) на 20—30 хвілін і адразу — у раствор мікралементаў (настой лыжкі перцу на 0,5 літра вадзі). Абважэнне мікралементаў доўжыцца суткі-дзве. Пасля гэтага зярняці лёгку падсушваем і сеем.

Просты спосаб — абаскоджванне ў кіпені. Вазкі экзэмпляры, якія «адбара» сальнае вада, класіфікацыя ў маршчыну і акучваем у кіпені на дзве секунды (лічым: дзесяць, дзесяць, тры). І адразу — у халодную вадку. Паўтары дзёныч. Кіпені «адбывае» кожнае зярняці, рабурэвае луску, абдывае зародак, забывае хваробы.

Найбольш вопытныя людзі марозяць, а затым граюць насенне. Працэс доўжыцца трыдзень-два. Можна насенне сеець адразу. Для гэтага ў неглыбокую ёмістасць (да 5—7 см) кладзём падрыхтаваную зямлю, ушчыльняем яе дошчым паўлітравыя слоіка, паліваем. У выніку зямля не дастае да кроўкі 1 см. На паверхню расадзім (адлегласць паміж расадзім да 1,5 см, адно зярняці ад другога — 0,5—1 см) класіфікацыю насенне перцу ці баклажанаў, прысыпам на 0,5 см, зноў лёгку абдываем і яшчэ раз паліваем. Вада цёпла! Заставіць усе на некалькі дзён, каб карані раслін знайшлі ўсе неабходныя, дастаткова на два літры зямлі дадаць дзве ліжкі з верхам прасяянага перцу. У гэту сумесь можна дабавіць рэчывы (дзюсту частку), піпінае (дзюсту частку), піпінае лепш дробнае і добра прамочанае ці вымочанае.

Не піце бярозавы сок!

«Калі дрэвам становіцца дрэзна, то ў людзей павялічваецца частата праяўлення алергічных рэакцый», — такую нечаканую выснову зрабіў аўстрыйскі вучоны-біяхімік, прафесар От Шайнер, які апублікаваў вынікі сваіх трохгадовых даследаванняў у «Венскім клінічным штодзёніку». Вучоны пераканаў даказаць, што дрэвы ў стане «стрэсу» рэзка актывізуюць выпрацоўку пратэінаў, якія ўтрымліваюцца ў пылку і выклікаюць алергію.

Спачатку быў вывучаны бярозавы пылок, які з'яўляецца адным з самых вярхільных «мучыцеляў» алергікаў. Ён утрымлівае спецыфічныя бялковыя малекулы, якія лічацца надзвычай небяспечнымі ў адносінах да алергізацыі чалавечага арганізма. Высветлілася, што бярозы ў мясцовасцях з моцна забруджаным атмасферным паветрам (напрыклад, у буйных гарадах) прадуюць у 5—10 разоў (!) больш узкаваных бялкоў, чым тыя, якія растуць у экалагічна спрыяльных рэгіёнах.

У далейшым такая ж заканамернасць была выяўлена таксама ў адносінах да вольхі, грабу і арашніку, пратэіны пылку ў якіх вельмі падобныя на бярозавыя.

Такім чынам, падвергнутыя алергіі людзі ва ўмовах забруджанай атмасферы вымушаны пакутаваць адразу ад двух няшчасцяў:

Юрый СКАРАХОДАЎ, кандыдат біялагічных навук. «АіФ» — «Здаров'е».

ЦІКАВА... ЗЯЗІЮЛІ — РЭКЕТ ПТУШЫНАГА СВЕТУ?

У Еўропе з'яўляюцца гангстэры, тэрытуюць мясцовых сарок, прымушаныя гаротні, гадзюць зязіюльчых птушчых. Але іхпер з'яўляюцца доказы таго, што ахвяры гэтага рэкету мучацца даваць давай сваім мучыцелям. Расказвае супрацоўнік навуковага аддзела БІ-БІ-СІ Рыхард Блэк:

— Зязіюлі — гэта гангстэры птушчынага свету. Як вядома, яны знайшлі прастае рашэнне выхавання сваіх птушчых: ніхай выседаюцца і выхоўваюцца іншымі. Зязіюлі адліваюцца яшчэ ў гнёздах іных птушчых, і калі птушчых падкідаць вышываюцца на свет, яны спачатку выдываюцца з гнёздаў зязіюльчых сарок.

Але іхны метад, які выкарыстоўваюць зязіюлі для дасягнення сваіх мэтаў: гэта звычайны рэкет. Зязіюлі адліваюцца свае яшчэ ў гнёздах сарок. Калі ты адліваюцца задовольна патрабаванні зязіюльчых, то птушчых гангстэры знішчаюць яшчэ сарок.

Крайнім навуковай групы Андро Палемпера з універсітэта Капенгагена тлумачыць:

«У Еўропе з'яўляюцца стратэгія зязіюльчых большасці выпадкаў падкідаюць свае яшчэ сарок звычайнай, і ў адносінах ад звычайнай стратэгіі зязіюльчых растуць разам з птушчых сарок. Аднак мы з'яўляем, што ў некаторых выпадках сарок выдываюцца свае гнёздаў яшчэ зязіюльчых, і раслава не прымушвае свае чыжы: зязіюльчых знішчаюць усе чыжы сарок».

Навуковая група Палемпера ў якасці эксперымента дэставала з гнёздаў сарок яшчэ зязіюльчых, каб

Эфір-дайджэст.



Зіма, снег, галалёд, дарожны здарэнні. Хутэй бы прыйшла вясна!

Фота Мікалая АМЕЛЬЧАНКІ.

Здесь можно купить разнообразные товары производства Польши и других стран.

Гостиницы и рестораны: GROMADA «LESNY» ул. Zwycięstwa, 77 тел. 511641. «ZVERZYNEC» ул. Wolodyjowskiego, 5. fax 428043, тел. 422629, 428235 «TRZY SOSNY» IGNATKI, 9. тел. 63-43-11 «ODR» ul. Borucza, 2 тел. 32-29-56

ТАМ УВЕЛИЧИВАЮТСЯ ТВОИ ДЕНЬГИ!

30 сакавіка 1882 года ў сям'і пастара Таадора Ван Гога і яго жонкі Ганны Карнелі нарадзіўся хлопчык. Яго назвалі Вінсентам. Гэта значыць Пераможакам.

Праз шэсць тыдзень хлопчык памёр.

Роўна праз год, дзень у дзень, 30 сакавіка 1883 года Ганна Карнелі зноў нарадзіла хлопчыка. І яго зноў-такі назвалі Вінсентам. Праз шмат гадоў хлопчык Вінсент Вільям Ван Гог стаў вядомы ўсю свету як вялікі мастак.

Месца нараджэння Вінсента — гарадок Зондэрт, Паўночны Брабант, правінцыя Нідэрланды, якія размяшчаны ўздоўж бельгійскай мяжы. Тарфянік і балоты, лясы, пясчаныя пусты — пейзаж гэтых мясцін даволі сумны.

Цяжка зразумець, адкуль у карцінах Ван Гога такое буйства фарбаў, іншы раз — проста нясцерпнае. Верагодна, на закону процілегласцей...

Дзіцячае ўражанне. Каліндар «У свеце прыгожых», рапрадукцыя Ван Гога: няправільныя формы ваза, кветкі, сакавіты, амаль фізічна адчуваецца, які жыццё. Усё, усё няправільна. Але адражэнне неагучнае. Магя, Я кінуў ка-караву. Каленне, нічога не выйшла.

У прынцыпе, яго можна скарыстаць, гэта рабін і робіць. Праўда, стаць Ван Гогам яшчэ нікому не ўдалося...

Ён не збярэў быць мастаком. Дзяўчыка Вінсента далішоў яго ўладкаваць у гагскі філіял парыхскіх фірмы «Гупі», якая гандлявала прадметамі мастацтва, у асноўным акадэмічным і салоннымі творами.

Вінсент быў стараным слухачам. Гаспадары былі ім задаволены. У якасці заахвочвання яго паслалі ў лонданскі філіял. Тут ён перажыў першы ўдар лёсу, які потым будзе зашмат для аднаго чалавека: няшчаснае каханне.

Зараз я думаю: калі б тая пустая маладыца, якую звалі Урсуля, не пасмяялася з хлопца, мей б мы мастака Вінсента Ван Гога? Думаю і не магу нічога сказаць.

Калі б было Ньютана, то хто-небудзь іншы адкрыў бы яго законы. Калі б было Буанарці, ці быў бы яго Давід?

У дзяцінстве ён маляваў. Спрабавалі гэта рабіць і потым. Але ставіўся да гэтага неусур'ёзна.

Трэба быць даспець. Перажыць запар некалькі моцных уражанняў, неаднойчы быць на мяжы жыцця і смерці, каб канчаткова высветліць сваё жыццёвае прызначэнне.

Мастацтва пачынаецца з драмы. Чалавек, які мае дар, асуджаны на вечную драму, на вечны разрыў паміж рэальным жыццём і сваім уласным светам. Вінсент перажыў усё гэта ў поўнай меры.

У дзяцінстве ён быў адзіночкі, майлівым, нелюбимым. Любым заняткам — выдываць на вавалючых паліх і лугах, абраць кветкі і ўсялякія расліны, Вінсент ведаў назву кожнага. Калі з'яўляўся брат Тэа, Вінсент нечакана прывязваў да яго. Гэта прызначэнне прайшла праз усе жыццё. Абодва браты пахаваны побач. У Амеры. Тэа перажыў Вінсента толькі на паўгоду.

Гэта цяга да прыроды, да жывога, да чалавека, верагодна, было асноўнай рысай Ван Гога як мастака. Адна крытык заўважыў, што «у яго пакутоўнае нават каміні». Гэта так. Але перш за ўсё пакутаваў сам Вінсент. Калі я пішу, што мастацтва — вечная драма, то гэта драма і для мастака. Сакрэт прасты: трэба спаліць сябе дэля выжывання свайго «Я». Усёго толькі.

Часта кажуць: як акі шкада, не дажыць, не дажыць. Не так. Спеў сваю песню і пайшоў ад нас. Плячы. Думайце...

У жыцці Вінсента быў момант: пасля звалення з фірмы «Гупі» ён сур'ёзна рыхтаваўся стаць пастарам. Вучыўся, але Евангелінае таварства адмовілася даць яму парэфію.

Вінсент пачаў прапаведваць сам. Ён настолькі моцна адаўваўся любой справе таму, што верыў. Вера яго была ў нечым нават незразумелай сваёй адданасцю, беззапаведнасцю.

Як звязець веру Ван Гога і мастацтва? Чалавек.

«Я аддаю перавагу таму, каб пісаць вочы людзей, а не саборы... чалавечая душа, няхай нават душа няшчаснага жабрака ці вулічнай дэўкі, на мой погляд, больш цікавая...» Так ён пісаў.

Высокі, аўгаваты, непрыгожа-каражакваты

Вінсент змог зававаць сэрцы грубых, жорсткіх аўгаватых. Яны яму паверылі. Калі Вінсент пакаваў парэфію, яго не хацелі адпусціць. Гэта ў гэтым чалавеку было нешта, што прыцягвала і не адпусціла...

Вінсент Ван Гог лічыцца постімпрэсіяністам. Гэта значыць: пасля Імпрэсіянізму.

Усе гэтыя дзяленні, вядома ж, чыста ўмоўныя і прыдуманы крытыкамі для большай зручнасці. Гэта ў нас рэаліст, гэта — сучасны, гэта — Імпрэсіяніст, гэта — кубіст і г. д. На самай справе ўсё значна прасцей: ёсць мастак і яго няма. Ён не думае аб стылі, як не думае пазі аб тым, як успрымуць яго вершы. Гэта — як дыханне. Нельга не пагадацца з французамі: стыль — гэта жыццё. Вы жывяце так, а не іначай. Вы — гэта вы. Усё астатняе — ад нячысціка...

У Вінсента была неаблая кампанія: Ілья Сэзан, Гаген, Тулуз-Латрэ, Сіньяк. Кожнае імя — цэлы свет. Нават у гэтай кампаніі ён вызначыў сваёй страснасцю і трагічнасцю.

У прынцыпе, лёс кожнага з памянёных — гэта жыццё трагедыя. Практычна нічога пры сушальнае не прышло. Амаль усе прахвалі мала. Многія скончылі драматычна. І ўсе яны асна ўседамылі: гэта не наш час, нас зразумюць тыя, хто прыйдзе пасля нас...

Жыццё Вінсента можна параўнаць з ударам малані. Дзесяць гадоў, усяго толькі дзесяць гадоў творчага жыцця. І ўсё. Нябыт. І далей...

Вінсент змог зававаць сэрцы грубых, жорсткіх аўгаватых. Яны яму паверылі. Калі Вінсент пакаваў парэфію, яго не хацелі адпусціць. Гэта ў гэтым чалавеку было нешта, што прыцягвала і не адпусціла...

Вінсент Ван Гог лічыцца постімпрэсіяністам. Гэта значыць: пасля Імпрэсіянізму.

Усе гэтыя дзяленні, вядома ж, чыста ўмоўныя і прыдуманы крытыкамі для большай зручнасці. Гэта ў нас рэаліст, гэта — сучасны, гэта — Імпрэсіяніст, гэта — кубіст і г. д. На самай справе ўсё значна прасцей: ёсць мастак і яго няма. Ён не думае аб стылі, як не думае пазі аб тым, як успрымуць яго вершы. Гэта — як дыханне. Нельга не пагадацца з французамі: стыль — гэта жыццё. Вы жывяце так, а не іначай. Вы — гэта вы. Усё астатняе — ад нячысціка...

У Вінсента была неаблая кампанія: Ілья Сэзан, Гаген, Тулуз-Латрэ, Сіньяк. Кожнае імя — цэлы свет. Нават у гэтай кампаніі ён вызначыў сваёй страснасцю і трагічнасцю.

У прынцыпе, лёс кожнага з памянёных — гэта жыццё трагедыя. Практычна нічога пры сушальнае не прышло. Амаль усе прахвалі мала. Многія скончылі драматычна. І ўсе яны асна ўседамылі: гэта не наш час, нас зразумюць тыя, хто прыйдзе пасля нас...

Жыццё Вінсента можна параўнаць з ударам малані. Дзесяць гадоў, усяго толькі дзесяць гадоў творчага жыцця. І ўсё. Нябыт. І далей...



сента. Тым больш, яна многае тлумачыць у яго творчасці.

Вядома, што маці Вінсента мела праблемы з псіхікай. Многія родзічы з «я боку» — таксама. Верагодна, Вінсент наоў у сабе зачыта хваробы. Невярагоднае напружанне душэўных сіл абудзіла яе... Потым прыступы паўтараліся. Былі баленыці, дактары, даіка дэ-прэсі, спробы самагубства. Аднакожа душа імкнулася вырвацца са слабага цела...

Я не веру ў казкі аб вар'яцтве Вінсента. Кожны таленавіты чалавек ужо покіхна хворы. Талент — гэта адхіленне ад нормы. Нармальны чалавек павінен здабываць хлеб свай навадзінне, падацца да сабе падобных, працягваць лаяльнасць да дзяржавы, верыць у Бога («We good te trust», «У бога мы верым» — напісана на доларавай банкноты).

Гэта — нармальна.

Послухай ішчы, сумніны, страсная вера, акраванасць на моту, адварэную ад нармальнага жыцця, — ці гэта не прымета анармальнасці? Ці гэта не хвароба? Не вар'яцтва?

Тадзі я — за гэта.

Лёў Гімліў называў такіх людзей пасіянарыямі. Яны нараджаны здэсіўны сваю моту, пасля чаго жыццё губляе свой сэнс. І яны гінуць. Гімліў прыводзіць прыклад ханкістадоў. Яны гінуць у Паўднёвую Амерыку, адкрылі новую зямлі. З экспедыцыяй жыццём вярталіся 15—20 процантаў. Тым не менш, яны гінуць.

Псіхалог сцвярджае, што творчасць — род цікага вар'яцтва. Гімліў тлумачыць усё жорсткім выпраменьваннем. Мне не хочацца аб гэтым. Няхай зямлююцца іншыя.

Я гляджу на «Сот сена ў дажджлівы дзень» і за палатном бачу рысы жывога Вінсента. Магя жыцця...

Сем чыстых ВІНСЕНТ ВАН ГОГ. Аўтапартрэт з разарваным сэрцам

Я не веру ў казкі аб вар'яцтве Вінсента. Кожны таленавіты чалавек ужо покіхна хворы. Талент — гэта адхіленне ад нормы. Нармальны чалавек павінен здабываць хлеб свай навадзінне, падацца да сабе падобных, працягваць лаяльнасць да дзяржавы, верыць у Бога («We good te trust», «У бога мы верым» — напісана на доларавай банкноты).

Гэта — нармальна.

Послухай ішчы, сумніны, страсная вера, акраванасць на моту, адварэную ад нармальнага жыцця, — ці гэта не прымета анармальнасці? Ці гэта не хвароба? Не вар'яцтва?

Тадзі я — за гэта.

Лёў Гімліў называў такіх людзей пасіянарыямі. Яны нараджаны здэсіўны сваю моту, пасля чаго жыццё губляе свой сэнс. І яны гінуць. Гімліў прыводзіць прыклад ханкістадоў. Яны гінуць у Паўднёвую Амерыку, адкрылі новую зямлі. З экспедыцыяй жыццём вярталіся 15—20 процантаў. Тым не менш, яны гінуць.

Псіхалог сцвярджае, што творчасць — род цікага вар'яцтва. Гімліў тлумачыць усё жорсткім выпраменьваннем. Мне не хочацца аб гэтым. Няхай зямлююцца іншыя.

Я гляджу на «Сот сена ў дажджлівы дзень» і за палатном бачу рысы жывога Вінсента. Магя жыцця...

Вінсент змог зававаць сэрцы грубых, жорсткіх аўгаватых. Яны яму паверылі. Калі Вінсент пакаваў парэфію, яго не хацелі адпусціць. Гэта ў гэтым чалавеку было нешта, што прыцягвала і не адпусціла...

Вінсент Ван Гог лічыцца постімпрэсіяністам. Гэта значыць: пасля Імпрэсіянізму.

Усе гэтыя дзяленні, вядома ж, чыста ўмоўныя і прыдуманы крытыкамі для большай зручнасці. Гэта ў нас рэаліст, гэта — сучасны, гэта — Імпрэсіяніст, гэта — кубіст і г. д. На самай справе ўсё значна прасцей: ёсць мастак і яго няма. Ён не думае аб стылі, як не думае пазі аб тым, як успрымуць яго вершы. Гэта — як дыханне. Нельга не пагадацца з французамі: стыль — гэта жыццё. Вы жывяце так, а не іначай. Вы — гэта вы. Усё астатняе — ад нячысціка...

У Вінсента была неаблая кампанія: Ілья Сэзан, Гаген, Тулуз-Латрэ, Сіньяк. Кожнае імя — цэлы свет. Нават у гэтай кампаніі ён вызначыў сваёй страснасцю і трагічнасцю.

У прынцыпе, лёс кожнага з памянёных — гэта жыццё трагедыя. Практычна нічога пры сушальнае не прышло. Амаль усе прахвалі мала. Многія скончылі драматычна. І ўсе яны асна ўседамылі: гэта не наш час, нас зразумюць тыя, хто прыйдзе пасля нас...

Жыццё Вінсента можна параўнаць з ударам малані. Дзесяць гадоў, усяго толькі дзесяць гадоў творчага жыцця. І ўсё. Нябыт. І далей...

Вінсент змог зававаць сэрцы грубых, жорсткіх аўгаватых. Яны яму паверылі. Калі Вінсент пакаваў парэфію, яго не хацелі адпусціць. Гэта ў гэтым чалавеку было нешта, што прыцягвала і не адпусціла...

Вінсент Ван Гог лічыцца постімпрэсіяністам. Гэта значыць: пасля Імпрэсіянізму.

Усе гэтыя дзяленні, вядома ж, чыста ўмоўныя і прыдуманы крытыкамі для большай зручнасці. Гэта ў нас рэаліст, гэта — сучасны, гэта — Імпрэсіяніст, гэта — кубіст і г. д. На самай справе ўсё значна прасцей: ёсць мастак і яго няма. Ён не думае аб стылі, як не думае пазі аб тым, як успрымуць яго вершы. Гэта — як дыханне. Нельга не пагадацца з французамі: стыль